

- 000000 0000000000000 000000000000 2020 00000000 00000000 0000000000. 00000 00000000  
0000000000 000000000000. 000000000 000000 000000000 0000000000 00.000000000000. -

1) 0000000000000000 0000 00000000000000 0000000000000000 00000000 00000000000 000000000,0  
0000000000000000 000000000000 000000000 000000000000



அம்மாவின் பிறப்பிடம் வீ மன்காமம், அப்பா குரூம்பசிப்டி. குரூம்பசிப்டி கலலை இலக்கியத்துடன் பின்னிப்பிணைந்த ஒரு கிராமம். எனக்கு எழு அண்ணன் மார்கள், இரண்டு அக்காமர்கள். நான் கடசை. என்னுடைய சித்தப்பாவும், அத்தானுமாகச் சேர்ந்து 'சக்தி அச்சகம்' என்றொரு அச்சுக்கப்டம் வதைத் திருந்தார்கள். அங்கிருந்துதான் 'வெற்றிமணி' சிறுவர் சஞ்சிகை வளிவந்தது. அதன் ஆசிரியராக ம.க.சுப்பிரமணியம் (சித்தப்பா) இருந்தார். சக்தி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களும், என்னுடைய சகோதரர்கள் பாடசாலையில் பற்றி பரிசுப்புத்தகங்களும் ஏராளமான புத்தகங்கள் ஒரு அலுமாரியில் அடங்கிக் கிடந்தன. சககரவரத்தி இராஜப்போலாச்சாரியார் 'எழுதிய 'வியாசர் விருந்து', பாரதியார் கவிதைகள், டாக்டர் ம.வரதராசனின் 'அகல விளக்கு', அகிலனின் 'பாவை விளக்கு', சுவைகையாழியான க.குணராசாவின் 'முற்றத்து ஒற்றைப்பனை' / 'கங்கைக் கரையோரம்' / 'சித்திரா பௌர்ணமி' / 'வாடகை காற்று' போன்ற புத்தகங்கள், தங்கம்மா அப்பாக்கூட்டி எழுதிய சில கட்டுரைப்புத்தகங்கள், அம்புலிமாமா இன்னும் இவையெல்லாம் பல இருந்தன. இந்தப் புத்தகங்களை பாடசாலை விடும்முறை நாட்களில் வாசிப்பதற்கு மாதிரிமேலீட்டில் அனுமதித்தார்கள். இல்லாவிடில் படிப்புக் கட்டுப்போய் விடும் என்பது அவர்களின் கருத்தாக இருந்தது. 'வெற்றிமணி' சிறுவர் சஞ்சிகையாக இருந்தபோதிலும் என்னுடைய எந்தவொரு படைப்பும் அதில் வந்ததில்லை. அது ஏன் என்பது பற்றி இப்பொழுது சிந்தித்துப் பார்க்கின்றேன்.

மிகவும் இளமைக்காலங்களில் பாடசாலை விடும்முறை நாட்களின் போது குரூம்பசிப்டி போய் விடவேண்டும். அங்கே எனது அக்கா குடும்பத்தினர் இருந்தார்கள். அங்கிருக்கும் காலங்களில் குரூம்பசிப்டி அம்மன் கோவிலிற்கு அடிக் கடி போவனே. கதாப் பிரசுங்கள் கட்டினேன். என்னுடைய அப்பா தன் வாழ்நாள் முழுவதும், வீ மன்காமத்திலிருந்து குரூம்பசிப்டி போய் அம்மன் கோவிலைத் தரிசிப்பதை வழமையாக் கிக் கொண்டிருந்தார். அத்தான் சன்மாரக் கசபகை உறுப்பினராக இருந்தபடியால், கட்டடங்களிற்குப்

படோகும் படோது என்னையும் கட்டிச் செல்வார். அதன்பின்பு சற்றுப் பரியவனான பின்னர், விடும்புகை காலங்களில் கிளிநொச்சி சினை விடும்வனே. அங்கே அக்காமுறையானவர் உருத்திரபுரத்தில் இருந்தார். அக்காவும் அத்தானும் கிளிநொச்சி இந்துமகாவித தியாலயத்தில் பதிபித்தார்கள். கருகாலத்தையும் இவர்கள் வீட்டையும் ஒரு வலையே பிரித்திருந்தது. அக்காவின் பிள்ளைகளிடம் கருகாலத்திற்குச் செல்வதும் வாய்க்காலங்களில் விளையாடும்பொழுதுபடோக்கம். அங்கிருந்த நாட்களில் இவர்களின் வீட்டிற்குப் பக்கத்து வீட்டிற்கு வந்து இருந்தவர், ஒரு அப்பியாசக கொப்பியில் பத்தப்பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை எழுதி வதை திருந்தார். அவற்றை வாசித்துக் கருத்துச் சொல்லும்படி அக்காவின் பிள்ளைகளாகக் கொடுத்திருந்தார். அதிலிருந்த கதைகளை பலதவளை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. என்னகை கவந்த அந்தக் கதைகளின் சொந்தக்காரரின் பெயர் ஞாபகத்தில் இருந்தும் மறந்துவிட்டது.

ஆரம்பகாலங்களில் பள்ளிகளில் கட்டுரை எழுதுவதற்குத்தான் சொல்லித் தந்தார்கள். அதனால் பல கட்டுரைப் போட்டிகளில் பங்குபற்றும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. கட்டுதலானவை சமயக்கட்டுரைப் போட்டிகள். சமையா அவரை பயிரிடும் காலம் கொட்டிகட்டிப் பற்றுவனையில் யாழ்லயன்ஸ் கழகம் நடத்திய, யாழ்மாவட்ட சமையா அவரைக் கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசுபெற்றது மறக்கமுடியாதது.

1976 இல் அரசு புதிய கல்வித்திட்டத்தை பாடசாலைகளில் அறிமுகம் செய்தது. ஒரு சில வருடங்களே நீடித்த இக்கல்வித்திட்டத்தில் பல நல்ல திட்டங்களும் அடங்கியிருந்தன. அதில் 'கலாச்சாரமும் பண்பாடும்' என்ற பாடம் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தப் பாடத்தை அதிபர் கதிர் பாலசுந்தரம் அவர்களும், த.சண்முகசுந்தரம் (தசம்) ஆசிரியரும் பதிபித்தார்கள். 'சிறுகதை எழுதுதல்' அதில் முக்கியமானதொரு அம்சமாக இருந்தது. இரண்டுபேருமே தலசிறந்த எழுத்தாளர்கள். இதில் த.சண்முகசுந்தரம் இறந்துவிட்டார். கதிர் பாலசுந்தரம் கனடாவில் தற்போதும் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார். இந்தப் பாடத்தின் ஒரு அம்சமாக மாணவர்கள் பகுதி பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்களைச் சந்திக்கும்படி கேட்கப்பட்டோம். எமது குழுவினர் கரும்புசிட்டு சினை இரசிகமணிகனக.சநெ திநாதனை நரே காணல் செய்தோம். அந்த நரே காணலை கட்டுரை வடிவமாக மாற்றி இரசிகமணிகனக.சநெ திநாதனின் மறைவின் பின்னர் ஈழநாடு பத்திரிகைக்கு அனுப்பி வைத்தனே. அது ஈழநாடு வாரமலரில் 'வாழ்வும் மிச்சும் இலக்கியத்திற்காக வாழ்ந்த இரசிகமணி' என்னும் தலைப்பில் பிரசுரமானது.

1979 ஆம் ஆண்டு, என்னுடைய முதலாவது படப்பைப் புகதிரொளி' என்ற கையெழுத்துப் பிரதியிலும், 'ஈழநாடு' மாணவர் எண்ணம் என்ற பகுதியில் வந்தது. எது முதலில் வந்தது என நினைவில் இல்லை. அப்போது 11வது தரத்தில் பதித்துக் கொண்டிருந்தனே. கதிரொளியில் வந்த படப்பைப் சிறுகதை, ஈழநாடு மாணவர் பகுதியில் வந்தது உருவகக் கதை. ஒருமுறையினியன் கல்லூரி 'செய்திப் பலகையின்' சதாவதானி கதிரவைவே பிள்ளை நினைவாக சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றை அறிவித்திருந்தார்கள். அந்தப் போட்டியின் விதிமுறைகளில் யார் யார் பங்குபற்றலாம் என்று தெளிவில்லாமல் இருந்தது. கேட்பதற்கு பயம். ஒரு சிறுகதையை எழுதி அனுப்பி வைத்தனே. நாலாறு துமாதங்கள் கழித்து அதிபரின் அறையிலிருந்து அழைப்பு வந்தது. அதிபர் சில கருகுகுகுகளே விகள் கேட்டார். கதையில் வரும் இரண்டொரு பாததிரங்கள் பற்றி விசாரித்து அதை

நான்தான் எழுதினனோ என்பதை உறுதி செய்து கொண்டார். பின்னர் அந்தப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு பெற்றதற்கான கடிதத்தை என்னிடம் தந்தார். அந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் காவலர் எஸ்.ஜகந்நாதன் முதல் பரிசு பெற்றார். இந்தக் காலப் பகுதிகளில் காங்கிரஸ் துறையைக் கல்வி வட்டாரம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு கிடைத்தது.

இந்திய சமாதானப் படையினர் நாட்டில் நிலைகொண்ட காலத்தில், எமது கிராமம் சில மாதங்களாக முடக்கத்திற்குள்ளானது. எனது வீட்டிற்கு நாலரைந்து வீடுகள் தள்ளி, ஒருவரின் வீட்டில் நிறைய இந்தியச் சஞ்சிகைகள் இருந்ததை அறிந்துகொண்டேன். வீட்டின் பின்புறமாக இருந்த தோட்டக் காணிகளாகக் குள் பொட்டும் பிரித்து, அவர் வீடு சினை புத்தகங்களை இரவல் வாங்கினேன். ஒருதடவை இரண்டு மீனும் புத்தகங்கள் எனத் தருவார். அவற்றை வாசித்துவிட்டு திருப்பிக் கொடுத்தால் மலேம புத்தகங்கள் தருவார். இப்படியாக 'ராணிமுத்து'க்களையைக் கரத்தைக் குடித்தேன். அகிலன், ஜகதீசு பியன், ரமணிசந்திரன், ஜயகாந்தன், சாண்டில்யன், பாலகாமரன், சூலாபா போன்றோரின் புத்தகங்களையும் என வாசிப்புகாக அவர் தந்தார். எஸ்.பொவின் 'சடங்கு' நாவலைக் கட்டி நான் அப்போதுதான் படித்துக்கொண்டேன்.

இவ்வாறு எனது இலக்கிய உணர்வுகளின் ஆரம்பப் பிழைகள் ஆகும். என்பதின்பின் வயதுகளில் பெற்றோரின் கட்டுப்பாட்டையும் உடத்தைக் கொண்டு இலக்கியத்திற்குள் புகுந்துவிட்டேன்.

**2)** 0000000000 000000 0000000000 0000000 000000,0 0000000 0000000000 0000000 000000000000 0000000000

வீ மன்காமம் ஆங்கில மகாவித்தியாலத்தில் ஆரம்பக் கல்வியையும், தலைப்பிழையினியன் கல்லூரியில் உயர் கல்வியையும் பயின்றேன். பின்னர் பரோதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இயந்திரப் பொறியியல் பட்டத்தை / Bsc(Engineering) பெற்றுக்கொண்டேன். பல்கலைக் கழகப் பிப்பி முடிந்தபின்னர் பரோதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சில மாதங்கள் செயல்முறைப் பயிற்சிரியராக (Demonstrator) இருந்தேன். பொறியியலாளராக முறையே லங்கா சீ மநெத்துக் கட்டித்துப்பனம், கொழும்பு டொக்கியாட் நிறுவனம் (கப்பல் கட்டுமானம்), 'தேசிய உபகரண இயந்திரக் கட்டித்துப்பனம்' எனப் பற்றில் பணிபுரிந்தேன். லங்கா சீ மநெத்துக் கட்டித்துப்பனத்தில் வலை செய்துகொண்டிருந்தபோதும், அதன் பின்னர் சில வருடங்களும் - இலங்கைத் திறந்தவெளிப் பல்கலைக் கழகத்தின் கணினிப் பிரிவில் ---முறையே கொக்குவில், நாவல என்ற இடங்களில் --- செயல்முறைப் பயிற்சிரியராகவும் பணிபுரிந்தேன்.

**3)** 00000000 00000000000000 00000000 000000 00000000000 ? 00000000000 0000000 00000000000 000000000000 0000000000000000 00000000000000 ?

1983 ஆம் ஆண்டு, 'இனி ஒரு விதி செய்வோம்' என்ற சிறுகதை செ.சுதா என்ற பெயரிலும்; 'வாழ்வும் மிச்சும் இலக்கியத்திற்காக வாழ்ந்த இரசிகமணி' என்ற கட்டுரை 'கதிரொளியான' என்ற புனைபெயரிலும் ஓரே நேரத்தில் ஈழநாடு வாரமலரில் வந்தன. இலங்கையில் இருந்த காலங்களில் ஈழநாடு, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளிலும்; 'உள்ளம்' என்ற சஞ்சிகையிலும் எனது படப்புகள் வந்தன. தவிர பரோதனைப் பல்கலைக் கழக தமிழ்ச்சங்கம் 1987 ஆம் ஆண்டு நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் எனது சிறுகதையை

Written by நரே காணல் - க.எஸ்.சுதாகர் | கண்டவர்: தி.ஞானசகேரன் (ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர்) -  
Sunday, 13 September 2020 11:41 - Last Updated Sunday, 13 September 2020 12:02

முதற் பரிசுக் குரியதாக, பரோசிரியர் துரை.மனோகரன் அவர்கள் திரிவா சயெ திருந்தார். 1989 இல் நரே வதே தமிழ் ச்சங்கம் அகில இலங்கை ரீ தியாக நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில், பல பிரபல எழுத்தாளர்களுடன் என்னுடைய கதையும் திரிவா சயெய்யப் பட்டிருந்தது.



4) 0000 000000000000000000 000000000000 000000000000 ?

புலம்பெயர்ந்து சிலை வனேன் என்று நான் ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. 1987 இல், பல கலகை கழகப் பதிப்பை முடித்துக் கொண்ட பின்னர் காங்கசேந்திறை லங்கா சீ மநெ துக் கட்டித் தாபனத்தில் வலேகை கிடதை தது. ஊரில் இருந்து கொண்டு வாழ்நாள் முழுவதும் அங்கயே வலேகை சயெயலாம் என கனவா கண்டு கொண்டிருந்தனே. வலேகையை நிரந்தரமாக குவதில் இழுப்பறி ஏற்பட்டதுக் கொண்டிருந்ததால், ஓரே நரேத்தில் இரண்டு இடங்களில் வலேகை சயெயலாம் என முடிவெடுத்தனே. அப்போது கொக குவில் தொழிநுட்பக் கல்லூரி அமநை திருந்த வளாகத்தின் ஒரு மடலையில், இலங்கைத் திறந்த வளெிப் பல கலகை கழகத்தின் ஒரு பிரிவா இயங்கி வந்தது. அங்கே கணினிப் பிரிவில் வலேகை சயெ து கொண்டிருந்தனே. நாட்டின் சமீபநிலைகளால், யின் 1990 காங்கசேந்திறையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த இரண்டு சீ மநெ து தொழிற் சாலகைளும் மட்டப்பட்டன. இரண்டு வலேகைகளில் ஒன்று பறிபானது. வலேகை நிரந்தம் இல்லகை என பதால் சம்பளப்பணமும் நிறுத்தப்பட்டது. அதற்குத் தடுத்துத் தமாதங்களில் விடுதலைப் புலிகளின் தலையீட்டினால் கொக குவில் இரந்த எமது கணினிப் பிரிவா மட்டப்பட்டது. கொழும்பு வந்து நாவல திறந்த பல கலகை கழகத்தில் பணியாற்றும்மாறு கடைக்கப்பட்டோம். சில வருடங்களே அந்த வலேகை நீடித்தது. அதன் பின்னர் ஒரு வருடமாக வலேகையில் லாமல் கொழும்பில் அலநை து திரிந்தனே. அப்பொழுது கொட்டாஞ்சனே நில் நிலயைம் தஞ்சமானது.

அப்போது ரணசிங்க பிரமேதாசாவின் ஆட்சிக்காலம் (1989 – 1993). நாட்டின் அபிவிருத்தியில் மிகவும் அக்கறை கொண்ட அவர், வலேகையற்ற பொறியிலாளர்களுக்கு ஒரு பரிசை வைத்து, அதனடிப்படையில் வலேகை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். முதலில் எனக்கு Embilipitiya பகுதியில் இருந்த Sevanagala சீனிக் கட்டித் தாபனத்தில் வலேகை கிடதை தது. அங்கு சனென்று உயிர் பிழைத்து வந்தனே. மென்று நாட்களே தாக் குப்

Written by நரே காணல் - க.எஸ்.சுதாகர் | கண்டவர்: தி.ஞானசகேரன் (ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர்) -  
 Sunday, 13 September 2020 11:41 - Last Updated Sunday, 13 September 2020 12:02

பிபிக் க முடியவில்லை. பின்னர் கொழும்பு டொக்கியாட் நிறுவனத்தில் வலேலை கிடதைத் தது. டொக்கியாட் பில் வலேலை செய்யும் போது அங்கே அபிக்கபி வான்படதைத் தளபதிகள், கடற்படதைத் தளபதிகள் வருவார்கள். அவர்கள் வரும் போது 'ஓபி ஓளிக் கும் பபி' மலேதிகாரி சொல்லுவார். வடபகுதிக்குப் போய் எனது பற்றோர் உறவினர்களைச் சந்திக்க அனுமதி தரப்படவில்லை. 'கப்பல் கட்டுமானத் தொழில் நுட்பங்களை போராளிக் குழுக்களுக்கு சொல்லிவிடுவோம்' என்று பயந்தார்கள். இந்தக் காலங்களில் என்னுடன் படித்த சகநண்பர்கள் புலம்பெயர்ந்து தசேமெங்கும் சிதறிவிட்டார்கள். அப்பொழுது நியூசிலாந்து நாட்டில் குடியிறுவதற்காக திறமையை அடிப்படையில் (Skilled Migration) விண்ணப்பங்களை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். நானும் புலம்பெயர்ந்து போவதற்கு முடிவெடுத்து விண்ணப்பிக்கத் தொடங்கினேன்.

அதே நேரத்தில் 'தசேய உபகரண இயந்திரக் கட்டடுத்தாபனத்தில் வலேலை கிடக்கவே, டொக்கியாட் வலேலையை இராஜினாமாச் செய்துவிட்டு வவனியா போய்ச் சரேந்தனை. வவனியாவில் வலேலை செய்யும் போது மபினறு பக்கங்களில் இருந்து தலையிடி வந்தது. 'புளொட்' அமைப்பும் (தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம்), வவனியாவில் நிலைகொண்டிருந்த வான்படையினரும் இயந்திரங்களையும் உபகரணங்களையும் இலவசமாக ஊழியர்களிடம் வலேலைக்குத் தரப்படிகட்டார்கள். இடையிடையே விடுதலைப்புலிகளின் கடிதங்கள் 'தங்களை வந்து கிளிநொச்சியில் சந்திக்கும் பபி' செய்தியைத் தாங்கி வரும்.

1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலைக் கலவரங்கள் நடப்பெறுவதற்கு முன்னதாக, பரோதனைபல்கலைக் கழகத்தில் பிரச்சனைகளை உருவாக்கி, எம்மனை இரவோடு இரவாக அபிததுக் கலைத்தார்கள். 1987 ஆம் ஆண்டு லங்காசீ மநெத்துக் கட்டடுத்தாபனத்தில் பொறியியலாளராக வலேலை செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில், ஓர்நாள் வலேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (EPRLF) வீரர்களில் சிலர், என்னைய் பிடித்து மபிய வாகனத்தில் ஏற்றி எங்கோ கட்டிச் சனெறார்கள். இந் தியாவிற்கு பயிற்சிக்காக அனுப்பப்படவிருந்த வளேயையில், தொழிற்சாலனை நிர்வாகமும் இந் திய அமைதிப்படையினரும் தலையிட்டு என்னைய் விடுவித்தார்கள். அன்று என்னுடன் பிடிபட்டிருந்த அத்தனை பரோம் விடுவிக் கப்பட்டார்கள். 1990 ஆம் ஆண்டு இடம்பெயர்ந்து, வலேலையையும் இழந்து சண்டிலிப்பாயில் இருந்தவளேலை ஓர்நாள் 'மண்சுமந்த மனேயர்' நாடகம் பார்ப்பதற்காக அளவெட்டி சனெறிருந்தனை. எங்கே நாடகம் பார்த்தனை? விடுதலைப்புலிகள் பிடித்துக் கொண்டு போய், பலாலி விமான நிலையத்திற்கு அண்மித்த கிராமப்பகுதியில் 'பங்கர்' வெட்டி மண்சுமந்த மனேயர் ஆக்கினர். விடுதலைப்புலிகளில் யாரோ ஓர்வன என்னைய் அடையாளம் கண்டு, தன்னைய் அடையாளம் காட்டாமல் என்னைய் விடுவித்துக் கொண்டான். 1994 ஆம் ஆண்டு, வவனியாவில் வலேலை செய்துகொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் எனது திருமணம் கொழும்பில் நடந்தது. திருமணம் நடப்பதற்கு முதலநாள் வளேளவத்தையில் இராணுவம் பிடித்துவிட்டது. வலேலை செய்து கொண்டிருப்பதற்கான அடையாள அட்டை, வெபிங் கார்ட் இவையென்றும் பலனளிக் காமல் வீதியில் ஓர்நாள் முழுவதும் இருத்தி வகைக் கப்பட்டிருந்தனை.

இப்படியான மனதைய் பிழிந்த சம்பவங்கள் என்னைய் புலம்பெயரும் எண்ணத்திற்கு வித்திட்டன.

1995 ஆம் ஆண்டு, நான் நியூசிலாந்துக்குப் புறப்படுவதற்கு ஓர்மாதத்திற்கு

முன்னால் அம்மா இறந்து போனார். அந்தச் சயெ்தி என்னவை வந்ததையை இரண்டு வாரங்கள் சனெறன். 130 கி.மீ தபர இடவைளியில் நாவற்குழி என்ற இடத்திற்குப் போக இரண்டரை மணி நேரம் போதுமானது. ஆனால் போக முடியாது. 1995 ஆம் ஆண்டு இதுதான் நிலவரம். என்னால் சதெதவீட்டிற்கும் போக முடியவில்லை. உறவுகளையும் சந்திக்க முடியவில்லை. எல்லாவற்றையும் மனதின் ஆறா வடகுகளாக கிக்கொண்டு, விமானம் ஏறி, 14 மணித்தியாலங்கள் பயணம் செய்து நியூசிலாந்து நாட்டிற்குப் போய்விட்டனே.

அதன்பின்னர் அப்பா, அக்கா, அண்ணா என இறப்புகள் தொடர்ந்து வந்தன. இவ்வென்றுக்கும் நோட்டு நிலமைகளினால் போக முடியவில்லை.

5) 00000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000 00000000000000 ?

சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், குறுநாவல், நரே காணல், பத்தி எழுத்து என்பவற்றில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கின்றனே. ஆரம்பத்தில் சில கவிதைகள் எழுதிப் பார்த்ததுண்டு. ஆர்வம் ஏற்படாமையினால் கவிதை எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டனே.

ஏறக்குறைய 75 சிறுகதைகள், 60 குறும் கதைகள் எழுதியிருக்கின்றனே. 50 சொற்கள்குள் ஒரு விடயத்தை சொல்ல முடியுமா என முயற்சித்து 'வெற்றிமணி' பத்திரிகையில் தொடராக 'கதை கதையாம் காரணமாம்' என்ற தலைப்பில் ஏறக்குறைய 45 கட்டுரைகளை வந்திருக்கின்றன. ஞானம் சஞ்சிகையில் அட்டைப்பட அதிதி, புத்தக விமர்சனங்கள், பத்திகள், புனைவுகட்டுரைகள் என பலவற்று இடங்களில் 40 ற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன.

தவிர சில நரே காணல்கள், 4 குறுநாவல்கள் வந்திருக்கின்றன. 'கனடா உதயன்' பத்திரிகையிலும், அக்கினிகுஞ்சு இணையத்தளத்திலும் இந்த குறுநாவல்கள் தொடராக வெளியாகியிருக்கின்றன. இவற்றுள் 'மலெபேரென் வதெர்' என்ற குறுநாவல் காககைச்சிறகினிலே சஞ்சிகை கி.பி.அரவிந்தன் நினவைக நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில் பரிசை வன்றது.

6) 00000000 0000000000 00000000 0000000000 00000000 000000000000.

இலங்களையில் இருக்கும் காலங்களில் எனது எழுத்து முயற்சிகளுக்கு சரியான வழிகாட்டுதல்கள் அமையவில்லை. பள்ளியில் படிகும் போது எழுதிய படப்புகள் எல்லாம் வீட்டிற்குத் திரியாமல் ஒளித்தே எழுதப்பட்டன. அவைபற்றி வீட்டில் ஒருவருக்கும் திரிந்திருக்கவில்லை. பள்ளியிலும் கட்ட அந்த முயற்சிகளுக்கு பெரிதாக வரவறேபு இருக்கவில்லை. 'கலாசாரமும் பண்பாடும்' - தமிழ், விஞ்ஞானம், கணிதம் போன்ற ஒரு பாடமாக இருந்ததையொழிய கட்டாதல் அக்கறையை காட்டப்படவில்லை. அதற்கான காரணங்கள் சரியானதெனவே நான் நினகைகின்றனே. எம்மைய பொறுத்தவரையில் 'எழுத்து சோறு போடாது' என்று ஒரு வார்த்தையில் சொல்லிவிடலாம்.

இதயெல்லாம் கடந்து, 1983 ஆம் ஆண்டு எனது முதலாவது சிறுகதையும் கட்டுரையும் ஈழநாடு வாரமலரில் ஒரே நேரத்தில் வெளிவந்தன. பரோதனைப் பலகலைக் கழகம் சனெற்று, யிலகை கலவரங்கள் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர் பலகலைக் கழகத்தில் நடந்த 'மினி'க் கலவரங்களால் அல்லல்பட்டு தலதெறிக்க ஓடி

வீட்டிற்கு வந்திருந்த காலத்தில் இவற்றை எழுதினேன். வீமன்காமம் சனசமீக நிலையத்தில் இந்தப் படப்புகள் வளிவந்த அந்தப் பத்திரிகையைக் கண்டு, அவர்களிடம் கிஞ்சிமன்றாடி அந்தப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டேன். வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்ததும் அதை அம்மாவிடம் காட்டினேன். அம்மா அதை நம்பவில்லை. ஆரோ உன்னுடைய பெயரைக் கொண்ட ஓர்வர் எழுதியிருக்கின்றார் என்று சொன்னார். மூதல் எழுத்ததைப் பாருங்கள் 'செ.சுதா' என்று கிடக்கின்றது அல்லவா என்றேன். உற்றுப் பார்த்துவிட்டு ஒன்றும் சொல்லாமல் போய்விட்டார். அப்பா அதைவிட மோசம். அவருக்கு நான் அதைக் காட்டவில்லை. காட்டியிருந்தால் பறித்துக் கிழித்து எறிந்திருப்பார்.

லங்கா சீ மந்தைக் கட்டித் தாபனத்தில் வலை செய்கொண்டிருந்தபோது, அங்கு வலை செய்யும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் 'கலை இலக்கிய வட்டம்' என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்திருந்தார்கள். அவர்களிடம் கலந்தாய்வைப் பெறும் புதியவற்றை அறிந்துகொள்வதும் மனதுக்கு இதமாக இருந்தது. அவர்கள் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியிலும் பங்குபற்றி பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டேன். அந்தக் கதை அவர்கள் வளியிட்ட 'சங்கமம்' மலரில் வளிவந்தது.

1995 ஆம் ஆண்டு இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து நியூசிலாந்து நாட்டிற்குச் சென்றேன். ஓக்லாந்தில் இயங்கிவந்த 'நியூசிலாந்து தமிழ்ச்சங்கத்தின்' ஆண்டுவிழா மலர்களில் எழுத்தத் தொடங்கினேன். அவர்களின் வானொலியிலும் எனது படப்புகள் வந்தன. அவர்களின் வானொலிகளை அமைக்கப்பட்ட குழுவில் இணைந்து தொழிற்பட்டேன். புதிய உற்சாகம் மலர்ந்தது. அங்கிருந்தவர்கள் உற்சாகமிட்டினார்கள். தமிழ் ஆங்கிலம் என இரண்டுமொழிகளிலும் எழுதும் வல்லமை பெற்ற எழுத்தாளர் ஆ.தவேராஜன் எப்போதும் உற்சாகம் தருவார். கண்ணன் (தர்மசுமார்), றமேண்ட் சிலெவராஜா (றசைல், தற்போது அலுஸ்திரேலியா SBS தமிழ் வானொலியின் தமிழ் நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பாளர்) போன்றவர்கள் எனது படப்புகளை வானொலி வடிவமாக இசையும் கதையும் போன்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து உற்சாகம் தந்தார்கள். அத்துடன் நியூசிலாந்து திரும்புகள் கோவில் திரும்பணிச்சபையினர் வளியிடும் 'சைவநீதி' இதழின் மூலாவது மலருக்கு (தலை, 2000) ஆசிரியராக இருந்தேன். அங்கிருக்கும் போது, அலுஸ்திரேலியா ஈழம் தமிழ்ச்சங்கம் 'நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியின்' கலந்தை கொண்டேன். மூதல் ஐந்து சிறுகதைகளைத் தெரிவு செய்து 100 டொலர்கள் வீதம் அவர்கள் பரிசு வழங்கினார்கள். எனக்கு 125 நியூசிலாந்து டொலர்களாகக் கிடைத்தன. பணம் சிலவழிந்தாலும் அவர்கள் அனுப்பிவைத்த உற்சாகக் கடிதம் பத்திரமாக இருக்கின்றது. அந்த உற்சாகக் கடிதத்தை எழுதிய, அப்போதைய ஈழம் தமிழ்ச்சங்க தலைவர் / எழுத்தாளர் சூ.ஸ்ரீ கந்தராசாவை, பின்னர் அலுஸ்திரேலியாவில் சந்திப்பேன் என நான் அப்போது நின்கைக்கவில்லை.

அப்புறம் நியூசிலாந்திலிருந்து, 2000 மார்ச்சுமீயில் அலுஸ்திரேலியாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்தேன். அலுஸ்திரேலியா மெல்பேரீனில் இன்னொரு திரும்பம். அங்கு பெருமளவிலான எழுத்தாளர்களும், சங்கங்களும் இருந்தன. அவர்களும் பிரிந்து நின்றே தொழிற்பட்டார்கள் என்ற விடயம் எனக்குப் போகப் போகத் தான் தெரிந்தது. அலுஸ்திரேலியாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்த நாட்களில், மெல்பேரீனில் மூலாவது எழுத்தாளர் விழா நடந்தது. என்னால் அதில் கலந்தை கொண்டேன் மூடியவில்லை. அந்தக் காலங்களில் 'உதயம்' என்ற இரண்டுமொழிப் பத்திரிகையும், 'ஈழமூரசு' என்ற பத்திரிகையும் வளிவந்தை கொண்டிருந்தன. உதயம் பத்திரிகைக்கு சிறுகதை எழுதி அனுப்பியிருந்தேன். திடீரென ஒருநாள் உதயம் பத்திரிகை ஆசிரியர் நொயல் நடசேன்

அவர்கள் தொடர்பு கொண்டது, என்னுடைய எழுத்துக்கள் பற்றி அறிந்துகொண்டார். அப்புறம் லெ.மூருகப்பதி அவர்கள் தொடர்பு கொண்டார். லெ.மூருகப்பதி உதயம் பத்திரிகையின் இலக்கியப்பகுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். உதயம் பத்திரிகையில் சில கதைகள் வளையாகின. ஈழமூரசுப் பத்திரிகையில் ஒன்றும் பிரசுரமாகவில்லை. பின்னர் இரண்டு பத்திரிகைகளிலும் இருந்துகொண்ட அரசியலைப் புரிந்துகொண்டு மனமொழிவிட்டனே. மூருகப்பதி அவர்களின் தொடர்பின் பின்னால், இலக்கியம் மீ தான் பற்றுதல் மலேமும் அதிகரித்தது. நிறையப் புத்தகங்கள் சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகள் என வாசிப்பிறகாகக் கிடத்தின. நிறைய எழுத்தாளர்களின் தொடர்பும் ஏற்பட்டது.

புலம்பெயர்ந்த காலத்தில் இருந்தே இணையம் எனக்கு மிகவும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது. அதன் மூலம் இலக்கியம் பற்றிய புதிய தடவையான செயல்கள் கட்டியதாக இருந்தது. அயல்நாட்டு இலக்கியங்கள் பற்றிய பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. புனைவை இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அறியக் கட்டியதாக இருந்தது. தொடர்ந்த வாசிப்பு, எழுத்துப் பயிற்சி என்பவற்றால், எனது ஆரம்பகாலப் படப்புகளில் இருந்த மொழி நடையைச் சற்றே மாற்றிக் கொண்டனே. சாதாரண வாசகர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத, சிக்கலான வார்த்தைப் பிரயோகங்களைத் தவிர்த்துக் கொண்டு, சிறுசிறு வார்த்தைகளாக எழுதுவதற்குப் பழக்கிக் கொண்டனே. என்னுடைய எழுத்தில் தவிரக் கமுகியாதவர் என்று சொல்வதென்றால் கதிர்.பாலசுந்தரம் அவர்களைக் குறிப்பிடுவனே. எனக்குப் பிடித்த சிறுகதைத் தொகுதிகளில், அவரது அந்நிய விருந்தாளி சிறுகதைத் தொகுதியும் அடங்கும். ஆசிரியர், அதிபர், எழுத்தாளர், மனித உரிமையாளர் எனப் பன்முகங்களாகக் கொண்ட அவர், எனது எழுத்துக்களைப் படித்து, பல ஆலோசனைகளைத் தந்திருக்கின்றார். அதன் தொடர்ச்சியாக - யுனியன் கல்லூரி 200 ஆண்டுகள் பார்த்துச் செய்தபோது, இவரினால் வளையிடப்பட்ட 'தங்கத்தாமரை' நூலில் 'பொன் சொரிந்த பொற்காலம்' என்ற கட்டுரையை எழுதவாய்ப்புத் தந்திருந்தமை என்பதால் மறக்க முடியாதது.

எழுத்து என்பது தொடர்பு பயிற்சியினால் வரவேண்டாமென்பதற்காக, 'சுருதி' என்றொரு வலைப்பதிவு (blog) - <http://shuruthy.blogspot.com> 2014 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்து அதில் தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகின்றனே. ஒரு இலட்சம் பார்வையாளர்களைக் கடந்து, பலரும் அதற்கு ஆதரவு தெரிவித்து வருகின்றார்கள். நல்லதொரு படப்பை எழுதிவிட வேண்டாம் என்ற ஆர்வம் மனதில் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றது.

7) 00000000 00000000000 00000000 00000000 000000000000000 000000000000000 ? 00000000 000000 00000000000000 00000000 000000000000000000000 ?

ஈழநாடு, தினக்குரல், தினகரன், வீரகச்சேரி, புதுவிதி (வாசிகை), மூரசொலி, சிந்தாமணி என்ற இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும் - வறெறிமணி என்ற ஜேர்மன் பத்திரிகையிலும் - உதயம் என்ற அலுவல் திரவியப் பத்திரிகையிலும் - கனடா உதயன் என்ற பத்திரிகையிலும் படப்புகள் வந்திருக்கின்றன. கட்டுதலான படப்புகள் தினக்குரல் பத்திரிகையிலும் வறெறிமணியிலும் வந்திருக்கின்றன. தினக்குரல் பத்திரிகை வாரமலர் ஆசிரியர் பாரதி இராஜநாயகம் அவர்களும், வறெறிமணி ஆசிரியர் மு.க.சு.சிவகுமாரன் அவர்களும் எனது படப்புகளைப் பிரசுரித்து ஊக்கம் தர்பவர்களில் மூத்த மையானவர்கள்.

சஞ்சிகைகள் என்று சொல்லும்போது - ஞானம், மல்லிகை, ஜீவந்தி, உள்ளம் என்ற இலங்கை சஞ்சிகைகளிலும்; கணையாழி, சமீமலர், யுகமாயினி, மனேமலை, தளம்,





காக் கதைச் சிறுகினிலே சஞ்சிகை கி.பி.அரவிந்தன் நின்வைக நடத்திய சிறுகதைப்போட்டி, சாருநிவதேதா விமர்சகர் வட்டம் நடத்திய சிறுகதைப்போட்டி, தன்நல் சஞ்சிகை (அமெரிக்கா), பிபாள ராகங்கள் (இங்கிலாந்து), மரத்தடி இணையம், ஈழம் தமிழ்ச்சங்கம் (அவுஸ்திரேலியா), நோர்வே தமிழ்ச்சங்கம், லங்காசீ மெந்துக் கட்டடுத்தாபனம், பரோதனைப் பல்கைக் கழகம் என்பவை நடத்திய சிறுகதைப்போட்டிகளிலும் பரிசுப் பெற்றிருக்கின்றன.

**9) 00000000 00000000 0000 0000 0000000000 0000000000000000 000000 00000000000000 ?**

எழுதுவதைக் காட்டிலும் வாசிப்பு என்னமிகவும் கவர்ந்தது. சிறுவயது முதல் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாக வாசித்து வருகின்றன. வாசித்த புத்தகங்களில் சிறந்தவற்றை நண்பர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வது, நண்பர்களிடையே புத்தகங்களைப் பரிமாறிக் கொள்வது, கலந்துரையாடவது மகிழ்ச்சி தரும் செயல்கள். போகும் இடங்களில் இலக்கியநண்பர்களைச் சந்தித்து உரையாடவது மனதிற்கு இதமானது. கனடா, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்றபோது சில எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அதபோல பிறநாடுகளில் இருந்து இங்கு வரும் இலக்கியவாதிகளைச் சந்திப்பதும் உண்டு. கனடா சென்றிருந்தபோது கார்.அரவிந்தன், வ.ந.கிரிதரன், எல்லாளன் (ராஜசிங்கம்), கடல்புத்திரன் (பாலமூரளி), தவேகாந்தன், அகில், ஸ்ரீ ரஞ்சனி என்பவர்களைச் சந்தித்தது இன்னமும் பசுமையாக இருக்கின்றது. அதபோல இந்தியாவிற்குச் சென்றபோது நா.முத்துநிலவன், அண்டனபீர் சூரா, ஸ்ரீ ரசா (இரவிக் குமார்) என்பவர்களைச் சந்தித்திருந்தன.

இணையங்களில் இல்லாத மீத எழுத்தாளர்களின் படப்புகளைத் தேடிப்பிடித்து தமிழில் தட்டச்சு செய்தும், இணையம் / வலைப்பி இல்லாத எழுத்தாளர்களின் சில நல்ல படப்புகளைத் தேடிப் பெற்றும் எனது வலைப்பிவில் பதிவிட்கின்றன. நல்ல படப்புகளை இனம் கண்டுகொண்டு, அவற்றை வாசகர்கள் படிப்பதற்காக இணையங்களிலும் முகநூல்களிலும் அறிமுகம் செய்கின்றன.

**10) 00000000 00000000 00000000 00000000 000000000000 ?**

இதுவரை இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. 'எங்கே போகின்றோம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்க வெளியீடாக (குமரன் பதிப்பகம்) 2007 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. ஏறக்குறைய இருபத்திரண்டு வருட காலத்தடை (2006 - 1984) உள்ளடக்கிய பதினெட்டுக் கதைகள் இதத் தொகுதியில் உள்ளன. இந்தக் கதைகளை எழுத்தாளர்கள் கதிர்.பாலசுந்தரம், காவலபீர் இராசதுரை என்பவர்கள் சுவைவடைபடும் தந்தாரர்கள். தொகுப்பிற்கான அணிநதுரையை காவலபீர் இராசதுரை அவர்களும், பதிப்புரையை லெ.மூருகப்பதி அவர்களும் எழுதியிருக்கின்றார்கள். அட்டைப்பட ஓவியத்தடை, ஓவியக் கலைவளே மு.க.சு.சிவகுமாரன் அவர்கள் வரைந்திருக்கின்றார்.

'சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 'அக்கினிக் குஞ்சு' வெளியீடாக (மித்ர பதிப்பகம்) 2014 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. 2006 - 2013 காலப்பகுதிகளில் பரிசுப் பெற்ற 12 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியது. தொகுப்பிற்கான அணிநதுரையை புலம்பெயர் வாழ்க்கை என்ற தலைப்பில் வெங்கட் சாமிநாதன் அவர்களும், பதிப்புரையை யாழ்.எஸ்.பாஸ்கரும் எழுதியிருக்கின்றார்கள். அட்டைப்பட ஓவியத்தடை, ஓவியக் கலைவளே மு.க.சு.சிவகுமாரன் அவர்களும், கதைகளுக்கான

படங்களை தவம் அவர்களும் வரநைத் திருக்கின்றார்கள் .

11) 000000000000000000000000 0000000 00000000 00000000 00000000000 00000000000000  
0000000000000000 ? 00000000 0000000000000000 000000000 00000000000000 00000000 000000000000

அவஸுத் திரலேயாவில் தமிழர்கள் சநெறந்து வாழும் சிட்னி (நியு சவாத் வலேஸ்), மலெப்ரேண் (விக்டோரியா), பிறிஸ்ப்ரேண் (குவீன்ஸ்லாந்து), ப்ரேத் (மறேக் அவஸுத் திரலேயா), அடிலயைட் (தறேக் அவஸுத் திரலேயா) பகுகளில் கலலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் தடாடர்ந்து நடந்துவருகின்றன. எல்லா இடங்களின் ப்ரேடோடூ ஓட்டி - சிட்னி தமிழ்ச்சங்கம், விக்டோரியா ஈழத் தமிழ்ச்சங்கம், மலெப்ரேண் தமிழ்ச்சங்கம், பிறிஸ்ப்ரேண் தமிழ்ச்சங்கம், மறேக் அவஸுத் திரலேயா தமிழ்ச்சங்கம், அடிலயைட் தமிழ்ச்சங்கம் என தமிழ்ச்சங்கள் இயங்கி வருகின்றன.

தவிர -

சிட்னியில் - தமிழ்மன்றம், தமிழ் வளர்ச்சிமன்றம், தமிழ்க்கலை பண்பாட்டுக்கழகம், தமிழ் இலக்கியக் கலைமன்றம், அவஸுத் திரலேய தமிழ்ச்சங்கம், அவஸுத் திரலேய தமிழ்க்கலைகள் மற்றும் பண்பாட்டுமயம், கம்பன் கழகம், அவஸுத் திரலேய பட்டதாரிகள் சங்கம், சிட்னி தமிழ் அறிவகம் (நிலநிலயம்)

மலெப்ரேணில் - அவஸுத் திரலேய தமிழ் இலக்கியக் கலைச்சங்கம், தமிழ் வளர்ச்சி பண்பாட்டுமயம், கசேசி தமிழ்மன்றம், வளர்வார் அறக்கட்டளை, பாரதிபள்ளி

பிறிஸ்ப்ரேணில் - தாயத்தமிழ்ப்பள்ளி, குவீன்ஸ்லாந்து தமிழ்மன்றம், தமிழ்நதி இலக்கிய வட்டம் போன்றவை இலக்கியச் செயற்பாடுகளை முன்னடெக்கின்றன.

இவைபொங்கல்விழா, சித்திரதைத் திருவிழா, கம்பன் விழா, சிலப்பதிகாரவிழா, விபுலானந்தர் விழா, தடால்காப்பியர் விழா, எழுத்தாளர் விழா போன்ற விழாக்களையும்; திருக்கூறள் மகாநாடூ, உலகத் தமிழ் இலக்கிய மகாநாடூ போன்ற மகாநாடூகளையும்; பறயைசை சிலம்பாட்டம் நாட்டூக்கடத்து போன்றவற்றைப் பயிறுவித்து கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்துகின்றனர். அத்துடன் திருக்கூறள் மன்னப்போட்டி, சிறுவர்களூக்கான தமிழ் ஊக்கூவிப்புப் போட்டிகளும் நடபெறுகின்றன.

அத்தடோடூ ஓவ்வொரு இடங்களிலும் - நில்களைப் படித்து, தமது வாசிப்பு அனுபவத்தை வளெயிப்படுத்துவதும் விவாதிப்பதும், பல வாசகர் வட்டங்கள் இயங்கி வருகின்றன. எழுத்தாளர்களின் நில்களைத் தனியாகவோ அல்லது தடாகூப்பாகவோ சில அமைப்புகள் வளெயிடுகின்றன. என்னுடயை இரண்டு சிறுகத்தை தடாகூப்புகளும் கட்ட இப்படியாகத் தான வளெயிடுப்படுள்ளன எனபதை மலே அறியத் தந்திருந்தனே.

இவற்றுடன் அவஸுத் திரலேயா தமிழ் ஒலிபரப்புக் கட்டடூத்தாபனம் (ATBC), இன்பத்தமிழ் வானொலி, தாயகம் தமிழ் ஒலிபரப்புச்சவே, அரச ஆதரவுடன் இயங்கும் SBS தமிழ் வானொலி போன்ற வானொலிகளும்; மாநில அளவில் இயங்கும் பல பகுகுதி நரே வானொலிகளும் தமிழ் இலக்கிய முன்னடெப்புக்களைச் செய்கின்றன. பல சமய நிறுவனங்கள், தமிழ்ப்பாடசாலகைகள் கட்ட இலக்கிய வளர்ச்சியில் பங்காற்றுகின்றன.

அச்சு ஊடகங்களில் தமிழோசை, உதயசுரியன், இளவனில் என்ற இதழ்களும், எதிரொலி

என்ற புத்திரிகையையும் வருகின்றன. இணைய இதழ்களாக அக்கினிக் குஞ்சு, அலுஸ திரலேயா தமிழ் மூரசு என்பவை வருகின்றன.

புலம்பெயர்ந்தநாளும் முதல் சங்கங்கள், அமைப்புகளின் நிர்வாகத்திற்குள் இருந்துகொள்வதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளவே விரும்பினேன். ஆனாலும் தவிர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

என்னுடைய பங்களிப்பாக தமிழ் எழுத்தாளர் விழாக்களின் போது கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்திருக்கின்றன. எழுத்தாளர் விழாக்களைத் தொடர்ந்து நடத்தும் போது ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தவிர்த்துக்கொள்ள அதை ஒரு அமைப்பாகும் மூயற்சியில் லெ.மூரகப்பதி, நல்லகைக் குமரன் க.குமாரசாமி போன்ற பலரும் விரும்பினோம். அதன்படி அலுஸ திரலேயா தமிழ் இலக்கியக் கலாச்சங்கம் 2006 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தலைவராக லெ.மூரகப்பதியும், செயலாளராக க.குமாரசாமியும், பொருளாளராக நானும் தெரிவுசெய்யப்பட்டோம். அதன்பின்னர் வந்தபத்து வருடங்களில் பொருளாளர், செயலாளர், புத்திராதிபர் போன்ற பதவிகளை மாறி மாறி வகித்திருக்கின்றன. எழுத்தாளர் விழா வரும் போதெல்லாம் ஒருவாரகாலம் வேலையில் இருந்து விடுப்பு எடுத்துவிடுவன. புத்தகக் கண்காட்சிகளை ஒழுங்குபடுத்துவது முதற்கொண்டு அழைப்பிதழ்கள் அடிப்பது வரை பல வேலைகள் காத்திருந்தன. அலுஸ திரலேயா தமிழ் இலக்கியக் கலாச்சங்கம் தனது 10வது எழுத்தாளர் விழாவைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடியபோது, அதைத் துலக சிறுகதை கவிதைப் போட்டிகளை நடத்தியது. அதன் ஒருங்கிணைப்பாளராக இருந்தது பெரும் அனுபவமாகும். இந்த எழுத்தாளர் விழாக்கள் மெல்பேர்ன், சிட்னி, கன்பரா, பிறிஸ்பேர்ன் என்று பல இடங்களிலும் மாறி மாறி நடந்து வருகின்றன. 2016 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சில தவிரக் கமூடியாத காரணங்களினால், நிர்வாகத்தினுள் இருந்து செயற்பட முடியவில்லை. இருப்பினும் தொடர்ந்தும் ஸ்தாபக உறுப்பினராக இருந்து வருகின்றன.

‘அக்கினிக் குஞ்சு’ என்றொரு சஞ்சிகை எஸ்.பொவரைப் பிரதம ஆசிரியராகவும், யாழ்.எஸ்.பாஸ்கரை ஆசிரியராகவும் கொண்டு 1991 முதல் மெல்பேர்னிலிருந்து வளர்ந்தது. மொத்தம் 11 இதழ்கள் வளர்ந்த நிலையில் நின்ற போது, 2011 முதல் அதன் ஆசிரியரான யாழ்.எஸ்.பாஸ்கரினால் இணைய இதழாக வருகின்றது. தினமும் பதிவிறுங்கள் காணும் இணையசஞ்சிகை இது. அக்கினிக் குஞ்சு நடத்திய எஸ்.பொருளாளர் தத சிறுகதைப் போட்டி, அமரர் அருண்.விஜயராணி ரூபகார்த்த சிறுகதைப் போட்டிகளில் நடவடிக்கையும் பணிபுரிந்திருக்கின்றன. அதன் அமைப்பான தமிழ் வளர்ச்சி பண்பாட்டு மையத்தில் இணைந்துகொண்டு அவருக்கு சில உதவிகளை தற்போது செய்து வருகின்றன.

**12)** 000000 000000000000000000 0000000 0000000000000000 00000000 0000000, 00000000000000 000000000000 000000000000 ?

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆர்வம், செயற்பாடுகள் என்று கற்றும்கூறும் போது நம்பிக்கை தரும் விதத்தில் இல்லாதன என்றுதான் கூறவேண்டும். அலுஸ திரலேயா ஒரு பல்கலைச்சாரநாடாக இருப்பதால், அரசு பல வேறு வழிகளில் பிற மொழிகளும் வளர் உதவி புரிகின்றது. அந்த உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, தமிழ் மொழியும் எமது கலைகளும் தொடர்வண்டும் என்பதில் பலரும் அக்கறை காட்டி வருகின்றன.



வளையாகிய 'சங்கப் பொழில்' என்ற மலரிலும் வளையாகியிருக்கின்றது.

அவ்வாறு திரவியாவில் இயங்கும் அக்கினிக் குஞ்சு என்ற அமைப்பு, 2018 ஆம் ஆண்டு 'தமிழ் சிறுகதை இலக்கியப் பணிக் காக வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது' வழங்கிக் களெரவித் திருக்கின்றது.

விருதுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள, இந் தியா கனடா போன்ற வளையாடல்களாக் குப் போகவணே டிய நிலை வந்தபோது, நான் அந்த விருதுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.

14) 000000 00000000000 000000000000 0000000000000000 000000000000000000 ? 00000000 000000 00000000000000000 ?

என்னுடைய ஐந்து சிறுகதைகள் ஆ.தவேராஜன், க.குமாரசாமி, சியாமளா நவரத்தினம், கதிர்.பாலசுந்தரம் என்பவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதுள்ளன. இவற்றுள் கதிர்.பாலசுந்தரம் அவர்கள் மொழிபெயர்த்ததைத் தவிர ஏனையவற்றை அவர்கள் தாங்களாகவே தெரிவு செய்து மொழிபெயர்த்திருந்தார்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளி, பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழக உறுப்புக்கலை அறிவியல் கல்லூரியில் நடப்பெற்ற தமிழ் சிறுகதைகளின் பன்முகத்தன்மை' என்னும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தில் - முனைவர் துரை.மணிகண்டன், முனைவர் கணபதிராமன் ஆகிய இருவரும் இணைந்து எனது 'சென்றிடுவீர்' எட்டுத்தொகுதிக்கும் 'சிறுகதைத் தொகுதியை முன்வைத்து கட்டுரை சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். இந் தக கட்டுரை பின்னர் 'முத்துக் கமலம்' இணைய இதழில் வந்திருக்கின்றது. பிரான்ஸ் நாட்டில் தொடராக நிகழும் 'வாசிப்பு மனநிலை விவாதத்தில்' எனது இதே தொகுதியை முன்வைத்து உரையாடல் செய்திருக்கின்றார்கள். வாசகசாலை(இந்தியா) அமைப்பினர் நடத்தும் கதையாடல் நிகழ்விற்கு 'அனுபவம் புதுமை', 'யாரோ ஒளிந்திருக்கின்றார்கள்' என்ற சிறுகதைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவை ஞானம் சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்று, ஞானம் சஞ்சிகையில் வளையானவை. பின்னர் கணையாழி சஞ்சிகையில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டவை. மலேம் எனது சிறுகதைத் தொகுப்புகளை நல்லகவியலாளர் என.செல்வராஜா, எஸ்.கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.ஜெயராசுமா, லெ.மூர்த்தி ஆகியோர் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றார்கள்.

15) 0000 0000000000 000000 00000 0000 0000 0000 000000000000000000 ?

அரசியல் நம் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்தது. இலக்கியத்திலும் கலந்திருக்கின்றது. அதற்காக நாம் ஒருவரையொருவர் தவிர்த்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை எனக் கருதுகின்றனே.

இக்காலத்தில் பொய்யும் புரட்டும் புரளியும் இட்டுக்கட்டியும் பலபடையுள்ள வளையான தவண்கள் உள்ளன. அவற்றை இணையங்கள் துரித கதியில் கடத்திச் செல்கின்றன. சிலர் புனைவுகள் என்றவுடன் எதையும் எப்படியும் எழுதிவிடலாம் என நின்கைக்கின்றார்கள். தகவல் பிழைகள், தவறான செய்திகள், தொழில்நுட்ப பிழைகள் தலகாட்டுகின்றன. புனைவிற்கும் ஒரு வரையறை உண்டு என்பதை மறந்துவிடுகின்றார்கள். புனைவுகளில் வரும் தரவுகள் சரியாக இருக்கவணேடும்.

தமது அமைப்புக்குச் சார்பாகவும், மற்றவர்களை மறுத்து ஒதுக்கியும் எழுதுகின்றார்கள். எழுதியவர்களுக்கு வணைபட்ட சிலர் அவற்றை ஓகோவென்று புகழ்ந்தவண்ணமும் உள்ளனர். துர் அதிஸ்டவசமாக தொழில்நுட்ப வசதிகள் இருப்பதால் அவை காலம் கடந்தும் நிற்கப் போகின்றன. ஒரு நீண்ட காலத்தின் பின்னர் வரும் சந்ததியினர், எது சரி எது பிழை எனத் தெரியாமல் விழிபிதுங்கி நிற்கப் போகின்றார்கள். முந்தைய காலங்களில் எழுதப்பட்ட (சங்ககாலம் உட்பட) படபைப்புகளில் 'சிலவற்றை' கறையான்கள் செல்லரித்தும், கவனிப்பாரற்றுத் தொலநதும் போய் விட்டதாக அறிகின்றோம். உண்மையில் அவை தொலநதும் போயினவா? வணைமனென்றே தவேயற்றவை திட்டமிட்டு அழித்தும் தீயிலிட்டுக் கொழுத்தியும் இருக்கலாம் அல்லவா? 'தககன பிழைக்கும்' என்ற வாதத்தை தொழில்நுட்பம் இல்லாமல் செய்துவிடப்போகின்றது.

புதிய எழுத்தாளர்கள் எழுதியவற்றை அவசர அவசரமாக பதிவிறும் செய்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவற்றை இன்னொருவர் மடலம் சமீபமடைபுதுத்தியிருந்தால் வளையிடுவதில் தப்பில்லை. அதற்கு முடியாதவர்கள், ஆறப்போட்டு திருப்பி திருப்பி வாசித்து முடிவெடுக்கவேண்டும். உங்கள் படபைப்பொன்று பிரசுரமாவதிலிருந்து நிராகரிக்கப்படும் போது, அது உண்மையிலேயே எழுதப்பட்ட விதத்திலோ அல்லது ஏதோ சில காரணங்களால் சிறந்த படபைப்பாக இல்லாமல் இருக்கலாம்; அல்லது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அரசியல் நிலைப்பாடு; அல்லது நிர்வாகத்தின் கொள்கைகள் காரணமாக இருக்கலாம். எனவே எழுதிய படபைப்பை மறு ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்துங்கள். திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும் என்றால் திருத்தங்கள். அல்லாமலும் மீண்டும் அது சரியானதே என மனம் உறுதி கொண்டால் இன்னொரு இடத்திற்கு அனுப்பி வையுங்கள். சூரூக்கமாகச் சொல்வதானால், ஒரு படபைப்பை எழுதியவருக்கு அதை எங்கே அனுப்ப வேண்டும் என்றும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இலக்கியப்படபைப்புகள் சமீக அக்கறை கொண்டனவாக இருக்க வேண்டும். சிறுகதை, நாவல், கவிதை என்பவை இலக்கியத்தன்மையை கொண்டதாக எல்லாருக்கும் புரியக்கூடிய விதத்தில் எழுதப்பட வேண்டும். வாசிப்பவர்களாகக் கும்பப எத்தனிக்கக்கூடாது. பொழுதுபோக்குவதற்கு மட்டும் என்றில்லாமல் மனவளத்தை பெறுகுவதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இறுதியாக,

நான் ஏற்கனவே இலங்கையில் இருக்கும் போது எழுத ஆரம்பித்திருந்தாலும், என்னை வளையிச்சமிட்டாக் காட்டியது 'ஞானம்' சஞ்சிகைதான். மார்ச்சு 2006 ஆம் ஆண்டு, ஞானம் சஞ்சிகையில் 'புதிய தலைமுறைப் படபைப்பாளிகள்' வரிசையில் என்னை எட்டாவதாக அறிமுகம் செய்தது. இந்த நரே காணல் மடலம் ஞானம் சஞ்சிகையினருக்கும் அதன் வாசகர்களுக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.